

ο αργός

• ΑΚΕΛΛΑ
• ΕΝΤΥΠΑ ΓΙΑ ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ LASER
• ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΝΤΥΠΩΝ

ΤΗΛ: 4828.701 - 2 • FAX: 4818.332

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΕΝΤΥΠΟ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

27 ΔΕΚ. 2000

G 20.295

★ Η «Ελληνική Εταιρεία» για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, καταγγέλλει με τον εντονότερο τρόπο, τη συντελούμενη βάνανση παραμόρφωση της οικίας Δελφινώργη στη γωνία των οδών Κανάρη και Ακαδημίας. Η οικία Δελφινώργη είναι ένα από τα λίγα εναπομένοντα λαμπρά δείγματα του αθηναϊκού νεοκλασικισμού, κατέχει ιδιαίτερα σημαντική θέση στην ιστορία της πόλης και είναι χαρακτηρισμένο διατηρητέο μνημείο.

«Θεωρούμε, προστίθεται στη σχετική ανακοίνωση, ότι το υπουργείο Πολιτισμού, εξαντλώντας όλα τα όρια δικαιοδοσίας που του παρέχει ο νόμος, θα πρέπει να παρέμβει άμεσα και αποτελεσματικά για να σταματήσει το εκτελούμενο ανοσιούργημα. Παράλληλα, θα πρέπει να παραπέμψει την υπόθεση στον εισαγγελέα, προκειμένου να αναζητηθούν και καταλογιστούν ευθύνες γι' αυτή τη βάνανση επίθεση κατά της πολιτιστικής μας κληρονομιάς».

Πώς κινδυνεύουν με έξωσηΑϊζενστάιν, Μπέργκμαν και άλλοι κινηματογραφικοί πλούτοι

Καφενείον η... Ταινιοθήκη

«Το καφενείον η Ελλάς» όπως λέει και το γνωστόν άσμα, στην καρδιά της Αθήνας, περιοχή Κολωνακίου. Κανάρη 1: Στο παλιό αρχοντικό που έζησε ο πρωθυπουργός Επαμεινώνδας Δεληγιώργης, και επί δεκαετίες ήταν η μόνη στέγη της Ταινιοθήκης της Ελλάδος. Το παλιό πορτόνι, λίγο πριν πεταχτεί στα άχρηστα, σώζει ακόμη διακριτικά την ονομασία Cinematheque de Grece - μουσείο κινηματογράφου, όχι όμως για πολύ... Ο χώρος γενικά αλλάζει όψη, διαμορφώνεται με τα νέα «πολιτιστικά ιδεώδη» και ένα σύγχρονο καφενείο παίρνει τη θέση που είχαν τα αρχαία της Εβδομης Τέχνης, η κιβωτός όπως την αποκαλούν, κανένας όμως δεν φρόντισε να μείνει στη θέση της. Παραμονές Χριστουγέννων αποκαλύφθηκε το «καινούριο πρόσωπο» στην Κανάρη 1: Το παλιό σιδερένιο κγκλίδωμα του κήπου έχει δώσει τη θέση του σε πλαστικά, πλεξιγκλάς, πλακόστρωτο και πολυθρόνες-τραπέζια κοντά στις σόμπες παλιού στυλ, σύμφωνα με τη μόδα της χειμωνιάτικης Αθήνας. Αρχές του 2001 η επιχείρηση προχωρεί στο εσωτερικό του αρχοντικού, για τη δημιουργία ρεσιτοράν εντελώς μοντέρνων προδιαγραφών.

Η οδός Κανάρη γίνεται έτσι προέκταση της πλατείας, της οδού Μηλίων και των κοσμικών καφέ, που δίνουν το στίγμα της σημερινής Αθήνας: φαστ φουντ, τράπεζες, γιάπηδες, πολυσινεμά, ποπ κορν.

Και η Ταινιοθήκη, στην επέτειο των 50 χρόνων της, είναι υπό έξωση, αναζητώντας στέγη κάπου στην Ιερά Οδό, στο παλιό σινεμά «Λαίς», μακριά από το κέντρο με το οποίο είχε ταυτιστεί, και το ιστορικό κέντρο.

Πέρασαν μερικά χρόνια, αλλά πάντα θυμάμαι ξεχωριστά τη θητεία μου στην Ταινιοθήκη για σύντομο διάστημα, ανάμεσα στον κόσμο του κυρίου της οδού Κανάρη και τις μνήμες της Εβδομης Τέχνης. Θυμήθηκα την Αγλαΐα Μπιροπούλου και την αδελφή της Μόνα Μπιροπούλου, τις κυρίες της Ταινιοθήκης, χαρακτήρες της αθηναϊκής κοινωνίας επί δεκαετίες, με την εκκεντρική παρουσία τους, που χάθηκαν κι αυτές αφού έγραψαν την πορεία τους.

Ίσως δεν υπάρχει θέση για ανάλογες περιπτώσεις στον καινούργιο τρόπο ζωής «ευρωπαϊκού επιπέδου» και της παγκοσμιοποίησης γενικότερα... Σκέφτομαι τον τρόπο της αντίδρασής τους σήμερα, αντικρίζοντας την Κανάρη 1...

Αλλάστε, με ενέργειες δικές τους, αγώνες, αφιερώματα στον Τύπο, σώθηκε ως διατηρητέο το αρχοντικό Δεληγιώργη, και έπρεπε να τους έχει αναγνωριστεί.

Η Μόνα Μπιροπούλου έλεγε χαρακτηριστικά ότι πήρε το «οκέι» από τον πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή στο Εθνικό Θέατρο, στη γιορτή της Δημοκρατίας, προμερέα του «Δαντών» το Νοέμβριο του '74.

«Η Αγλαΐα Μπιροπούλου με τα κοκκινωπά μαλλιά και τα χρυσά φυλαχτά της...» όπως την αποκαλούσε ο φίλος της και συνεργάτης Ανρί Λαγκλουά, ψυχή της γαλλικής Σινεματέκ, στον πρόλογο του Βιβλίου της «Ελληνικός κινηματογράφος». Και ε συνέχιζε:

«Η Μπιροπούλου εδώ και χρόνια έκανε την Κινηματογραφική Λέσχη Αθηνών, την εστία όπου ο Κακογιάννης, ο Κούνδουρος, ο Κανελλόπουλος, ο Γρηγόριος πήγαιναν ν' ανασάνουν κινηματογράφο.

Από 'κει βγήκε η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, που ανέσυρε από το χάος το παρελθόν του ελληνικού σινεμά και το πρόβαλε σ' όλο τον κόσμο...».

Ζοζέφ Ξεπ, Μαδράς, Τατασόπουλος, Βιλάρ, Λάσκος «αποκαταστάθηκαν» μέσα από τις σπάνιες χαμένες ταινίες τους, («Δάφνις και Χλόη», «Μαρίνα Πενταγίωτισσα» κ.ά), ακόμη και ο Φίνος με την πρώτη ταινία του, που υπέγραφε και σκηνοθετικά, «Τραγούδι του χωριμού» (1939) με τον Λάμπρο Κωνσταντάρη. Η ταινία βρέθηκε σε αιθουσάκη της Αλεξάνδρειας.

Οι καρέκλες και τα τραπέζια έτοιμα...

«Το Κοράκι» η εφιαλτική ταινία του μεγάλου Γάλλου σκηνοθέτη Ανρί Ζορζ Κλουζό, γυρισμένη το 1941, πέρασε στην ιστορία ως η πρώτη προβολή της Ταινιοθήκης της Ελλάδος (Νοέμβριος 1950 στον «Παρνασσό»).

Τότε η Ταινιοθήκη υπήρχε ως Κινηματογραφική Λέσχη Αθηνών, ομάδα που γέννησε την ΕΚΚΑ (Ενωση κριτικών κινηματογράφου Αθηνών - ανάμεσα στα μέλη οι Ελένη Βλάχου, Μάριος Πλωρίτης, Αγλαΐα Μπιροπούλου, Ροζίτα Σώκου, Βίον Παπαμικαήλ, Ειρήνη Καλκάνη, Δημ. Μακρής κ.ά) και συνεχίζει την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, 5 Φεβρουαρίου 1963. Μόνη έδρα το κτίριο της οδού Κανάρη, με τη μικρή λέσχη σε καθημερινή βάση, το «Άστυ» με τις πρωινές κυριακάτικες και το «Ερμιασόν» σε αξεχάστες εβδομάδες στα χρόνια του '80.

Η αίθουσα της μικρής λέσχης, στο Β' όροφο του

★ Η «Ελληνική Εταιρεία» για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, καταγγέλλει με τον εντονότερο τρόπο, τη συντελούμενη βάνανση παραμόρφωση της οικίας Δεληγιώργη στη γωνία των οδών Κανάρη και Ακαδημίας. Η οικία Δεληγιώργη είναι ένα από τα λίγα εναπομείναντα λαμπρά δείγματα του αθηναϊκού νεοκλασικισμού, κατέχει ιδιαίτερα σημαντικό θρόνο στην ιστορία της πόλης και είναι χαρακτηρισμένο διατηρητέο μνημείο.

«Θεωρούμε, προστίθεται στη σχετική ανακοίνωση, ότι το υπουργείο Πολιτισμού, εξαντλώντας όλα τα όρια δικαιοδοσίας που του παρέχει ο νόμος, θα πρέπει να παρέμβει άμεσα και αποτελεσματικά για να σταματήσει το εκτελούμενο ανοσιούργημα. Παράλληλα, θα πρέπει να παραπέμψει την υπόθεση στον εισαγγελέα, προκειμένου να αναζητηθούν και καταλογιστούν ευθύνες γι' αυτή τη βάνανση επίθεσης κατά της πολιτιστικής μας κληρονομιάς».

κυρίου ήταν η ψυχή της Ταινιοθήκης. Εκεί, ο Θύμιος Μπουμπανός, ο μηχανικός, έριχνε τους τίτλους σε βουβές και ομιλούσες ταινίες που έρχονταν απ' έξω, στην οδό η Σάρα Μπερνάρ (Ελιδάβη), η Μαρίν Ντινίχ στο «Μαρόκο», η Φραντζέσκα Μπερτινί, η Άστα Νίλσεν, η Γκάρμπο, η Αναμπέλα, όλες οι μεγάλες μέχρι Μπαρντό, Μονρόε, Ρίτα Χέιγουορθ, αλλά και ο σεναριογράφος Άλντ Ρομπ Γκριγέ, που «έπαιζε» μαζί μας το παιχνίδι με τα σπέρτα, όπως και στο «Πέρσι στο Μαριενμπάι».

Στο «Άστυ» ουρές για τη Βαρνιά «Κλεό 5-7», το «Κουρδιστό Πορτοκάλι» και το «Δεκαήμερο», τον Μπερσόν, τον Φομέρ, αλλά και τον Βισκόντι, στο «Αλίκη» αφιέρωμα στον Φελίνι με τον Μάνο Χατζιδάκι στο πιάνο να παίζει Νίνο Ρότα, στο «Ερμιασόν» παρών ο δαιμόνιος γερμανός Ζίμπερμπεργκ με τον «Χίτλερ» και τον «Λούντβιχ», και ακόμη Τριφό, Γκονιάρ αλλά και Ερνστ Λούμπιτς, Ρενέ Κλερ, οι πιστολάδες του Ουέστ με Τζον Φορντ και Τζον Γουέιν επί κεφαλής, και ο Χίτοκοκ.

Η Μελίνα Μερκούρη στο πλευρό της Αγλαΐας Μπιροπούλου, ιδιαίτερα σε εποχές που φαινόταν πως «έτριζε» η καρέκλα της, έδειξε τη μεγάλη συμπάραση.

Μετά το θάνατο της Μελίνας, η Ταινιοθήκη έγινε «μπαλάκι» ανάμεσα σε ΥΠΠΟ και ΥΠΕΧΩΔΕ. Όπως και το μέγαρο Δεληγιώργη.

Καθώς ανέβαινες την παλιά σκάλα σε υποδέχονταν τα χαμόγελα του Χοντρού και Λιγνού, όπως νομίζω πως ακούω τις φωνές της Αγλαΐας να μαλώνει με τους μπακάληδες του «Σελέκτι», γιατί έβρισκε ακαταστασία στην είσοδο.

«Ξέρεις ποιανού είναι αυτό το σπύρι;», έλεγε στο παιδί... Εδώ μένουν ο Αϊζενστάιν και ο Μπέργκμαν.

«Δεν τους ξέρω κυρία μου...» Φαίνεται ότι εκτός από τον μπακάλη και πολλοί άλλοι τους αγνοούσαν... Και ο Μπέργκμαν με τον Αϊζενστάιν βγήκαν στο δρόμο, σε αναζήτηση στέγης.

ΝΩΝΤΑΣ ΜΑΝΩΛΙΤΣΗΣ